

*Hans Molander, Jaakko Vesterinen & Justiina
Westerinen*

***Vesteristen
sukuseura ry:n
25-vuotishistoriikki***

*Vesteristen sukuseuran julkaisuja nro 8
Helsinki 1996*

Sisällys

1. ESIPUHE	1
2. SUKUSEURAN PERUSTAMISEN VALMISTELUVAIHEET	2
3. SUKUSEURAN PERUSTAVA KOKOUS 25.8.1968	3
4. SUKUSEURAN TOIMINTAMUODOT	4
4.1. Yleistä	4
4.2. Julkaisutoiminta	5
4.2.1. Sukukirja	5
4.2.2. Muut julkaisut	6
4.3. Sukutunnukset	7
4.3.1. Yleistä	7
4.3.2. Rintamerkki	8
4.3.3. Sukuviiri	8
4.3.4. Sukuryijy	9
5. SUKUKOKOUSTEN OSANOTTO	9
5.1. Alun innostus	9
5.2. Keskivälin taantuminen	10
5.3. Uusi nousu	11
5.3.1. Rautalampi 1988	11
5.3.2. Viitasaari 1990	11
5.3.3. Asikkala 1992	12
6. JÄSENISTÖ	13
6.1. Jäsenmäärän kehitys	13
6.2. Ainaisjäsenet	14
7. SUKUSEURAN LUOTTAMUSHENKILÖT	16
7.1. Yleistä	16
7.2. Sukuneuvosto	16
7.3. Kunniapuheenjohtajat	17
7.4. Kunniajäsenet	17
8. SUKUSEURAN TALOUS	17
8.1. Tilinpäätöstietoja	17
8.2. Kirjanpitolavasta	19
8.3. Sukuseuran varallisuus	20
8.4. Poimintoja kirjanpidosta	21
8.5. Jäsenmaksut	21
LIITTEET	
Suomen Heraldisen Seuran todistus sukuseuran vaakunasta	

Kannen kuva: Vesteristen sukuseuran ryijy "Multaa ja hopeaa"
Jukka Vesterinen (1988)

1. ESIPUHE

Vesteristen sukuseura perustettiin vuonna 1968, joten 1993 sen toimintaa oli kestänyt 25 vuotta. Koskapa sukuseuran edellinen historiikki on julkaistu jo vuonna 1978 sukuseuran 10-vuotisjuhlan kunniaksi, katsoi sukuneuvosto aiheelliseksi laatia sille jatkoa.

Sukuseuratoiminnassa toimihenkilöt vaihtuvat, saadaan uutta jäsenistöä ja tiedot sukuseuran alkuaikojen asioista saattavat unohtua, jos ei niitä silloin tällöin kirjata kansien väliin.

Tämä 25-vuotishistoriikki pyrkii omalta osaltaan lisäämään suvun yhteenkuuluvaisuuden tunnetta ja tuomaan arvostaen esille sen valtavan työn, jota varsinkin sukuseuramme perustamisvaiheessa mukana olleet henkilöt tekivät sukututkimuksen ja sukuseuran hyväksi aikana, jolloin suurin osa kirjekopioidista otettiin kalkkeeripaperin avulla, valokopiot olivat harvinaisia ja tietokone lähes tuntematon.

Vesterisen suvun varhaisvaiheita mm. Valtionarkistosta selviteltyt Heikki O. Vesterinen kirjoittikin 26.10.1968 sukuseuran ensimmäiselle puheenjohtajalle Fredrik Vesteriselle seuraavasti:

"Tarvitsen paikallistuntemusta ja hyviä, mahdollisimman vanhoja kartoja, joissa esiintyy vanhoja paikkojennimiä. Lisäksi tarvitsen paljon lehtiöitä, paljon yht'aikaa teroitettuja kyniä, savukkeita ja mustaa kahvia. Raitista ilmaa en tunne kaipaavani."

Kaikkien näiden ponnistusten ansiosta Vesterisen suvun juuret tunnetaan nyt varsin pitkälle, suvulla on oma sukukirjansa ja suunta eteenpäin.

Sukukokouksiin osanotto on viime vuosina ollut runsasta, tiedotuskanavaksi sukuneuvoston ja jäsenistön välille on jäsenkirjeiden lisäksi saatu Vesteristen Viesti -lehti ja julkaisutoimintaa on muutenkin tehostettu.

25 vuotta perustamisensa jälkeen sukuseura elää ja voi hyvin. Jäsenmäärä on vuodesta 1988 ollut yli 300 henkeä.

Esipuheen loppuksi vielä yksi lainaus sukuseuran perustajajäsenen Heikki O. Vesterisen kirjeestä (21.3.1969) Fredrik Vesteriselle:

"Olen pannut merkille, että mitä korkeammalla intelligenssitasolla (ei tarvitse merkitä samaa kuin muodollinen koulusivistys) liikutaan, sitä vanhemmista asioista ollaan kiinnostuneita."

2. SUKUSEURAN PERUSTAMISEN VALMISTELUVAIHEET

Varsinaista henkistä isää sukuseuran perustamiselle ei voida nimetä. Yhteisenä nimittäjänä voitaneen pitää 1960-luvulla herännyttä yleistä kiinnostusta sukujuuriin.

Eri tahoilta tulleiden aloitteiden pohjalta ja niistä rohkaistuneina kokoontuivat kansakoulunopettaja **Fredrik Vesterinen** Porvoosta, sosionomi **Heikki O. Vesterinen** Espoosta, diplomi-insinööri **Kalevi Vesterinen** Tampereelta, pankinjohtaja **Lasse Vesterinen** Suolahdelta ja äänittäjä **Jorma Vesterinen** Helsingistä viimeksi mainitun luokse 25.5.1968 ensimmäiseen sukuseuran perustamista suunnittelemaan kokoukseen. Seuraava valmisteleva kokous pidettiin 13.8.1968 Jyväskylässä, Keskisuomalainen Oy:n tiloissa. Puhetta johti Fredrik Vesterinen ja sihteerinä toimi Jorma Vesterinen. Tässä kokouksessa nimettiin sukkokousta valmistelevan toimikunnan jäseniksi Fredrik Vesterinen, merkonomi Heikki Vesterinen Kotkasta ja Jorma Vesterinen. Sukuseuran tulevasta perustamisesta uutisoitiin Keskisuomalainen-lehdessä 14.8.1968.

Perustava kokous päätettiin pitää Rautalammillä vielä vuoden 1968 puolella, jotta näin olisi voitu sukuseuran synty ajoittaa vuoteen, jolloin suvun vanhimman tunnetun esi-isän, kannakselaisen talonpoika ja lautamies Matti Vesterisen, kuolemasta tuli kuluneeksi 400 vuotta.

Toimikunta kokoontui 5.8.1968 Helsingissä. Tässä kokouksessa Heikki Vesterinen sai asiakseen ottaa selvää perustavan kokouksen pitopaikasta. Puhelinkokouksessa 9.8.1968 lyötiin sittemmin lukkoon päätös, jonka mukaan sukuseuran perustava kokous pidettäisiin sunnuntaina 25.8.1968 klo 14.00 Rautalammin seurantalolla. Alla kopio jäsentiedotteesta. Tulevasta tilaisuudesta kirjoittivat jo etukäteen Rautalammin-Suonenjoen paikallislehti sekä Keskisuomalainen 21.8.1968 ja Savon Sanomat 24.8.1968.

ARVOISA VESTERISEN SUVUN JÄSEN

Kun tänä vuonna tulee kuluneeksi 400 vuotta yhden vanhimpiin kuuluvan esi-isämme Matti Vesterisen kuolemasta, on ryhdytty tutkimaan ja selvittämään Vesteristen sukua.

Vesterisen suvun kokous pidetään Rautalammin kirkonkylässä Rautalammin seurantalossa sunnuntaina elokuun 25. päivänä alkaen klo 14.

Tällä ilmoituksella tiedotetaan asiasta suvun jäsenille ja samalla toivotaan runsasta osanottoa. Kun emme tiedä läheskään kaikkien Vesteristen osoitteita, pyydämme kutakin suvun jäsentä, joka saa tiedon kokouksesta, ilmoittamaan asiasta oman sukuhaaransa lähiomaisille ja näin levittämään tietoa laajemmalle suvun piirissä.

Tarkempia lisätietoja asiasta saa sukutoimikunnan sihteeriltä, osoite: Jorma Vesterinen Angervontie 8. C. 34 Helsinki, puh. 90/577 953.

Helsingissä elokuussa 1968

Sukukokousta valmisteleva toimikunta

3. SUKUSEURAN PERUSTAVA KOKOUS 25.8.1968

Perustavaan kokoukseen saapuneet suvun edustajat toivotti tervetulleiksi Rautalammin Vesteristen puolesta **Heikki J. Vesterinen**. Virallisten tietojen mukaan paikalle oli saapunut 155 Vesterisen suvun jäsentä, mutta epävirallisten tietojen mukaan kokoukseen osallistui yli 200 henkeä.

Perustavan kokouksen puheenjohtajaksi valittiin **Fredrik Vesterinen** ja sihteeriksi pankinjohtaja **Lasse Vesterinen** Suolahdelta. Sukuseuran perustamista koskeva päätös tehtiin yksimielisesti.

Sukuseuran säännöt pohjautuivat Suomen Sukututkimusseuran mallisääntöihin. Sääntöjen mukaan sukukokoukset pidettäisiin joka toinen vuosi. Sukuseuran hallintoa tuli hoitamaan sukuneuvosto, johon valittiin 15 jäsentä. Sukuneuvoston katsottiin olevan päätösvaltainen, kun kahdeksan jäsentä on samanaikaisesti läsnä.

Sukuseuran jäseniksi hyväksytään kaikki, jotka polveutuvat Vesterisistä tai ovat tällaisen henkilön puolisoita tai lapsia.

Vastavalittu sukuneuvosto valtuutettiin pitämään oma järjestäytymiskokouksensa ja valitsemaan keskuudestaan sukuseuralle puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteeri, rahastonhoitaja ja muut tarvittavat toimihenkilöt. Samana päivänä, välittömästi sukukokouksen jälkeen, sukuneuvosto koontiinkin ja valitsi puheenjohtajakseen **Fredrik Vesterisen**, varapuheenjohtajaksi **Lasse Vesterisen** ja sihteeriksi **Jorma Vesterisen**.

Kokouksen tapahtumia selostivat Keskisuomalainen ja Savo 26.8.1968 ja Rautalammin-Suonenjoen paikallislehti 28.8.1968.

Yhdistysrekisteriin Vesteristen sukuseura hyväksyttiin pienten sääntöehdotuksen tarkistusten jälkeen 20.1.1969.

4. SUKUSEURAN TOIMINTAMUODOT

4.1. Yleistä

Sukuseuran näkyvin toimintamuoto jäsenistön kannalta katsottuna on joka toinen vuosi järjestettävä sukukokous, johon ovat tervetulleita kaikki Vesteriset ja vesterismieliset. Sukukokouksissa on yhdessäoloa, Vesteristen ja muiden esiintyjien esittämää ohjelmaa sekä varsinainen kokous, jossa mm. valitaan toimihenkilöt. Sukukokouksista kerrotaan tässä historiikissa enemmän luvussa 5. Sukukokousten välillä toiminta on keskittynyt lähinnä sukuneuvostoon, ellei ole ollut erityistä syytä kokoontua laajemmalla joukolla.

Ylimääräisiin kokouksiin on kokoonnuttu kaksi kertaa sääntömuutoksia käsittelemään sekä 25-vuotisjuhlakokouksen merkeissä laivaristeilylle. Risteily järjestettiin 11.-12.9.1993 välillä Turku-Tukholma-Turku ja mukana oli noin 60 osanottajaa.

4.2. Julkaisutoiminta

4.2.1. Sukukirja

Ensimmäisen sukukirjan synty on hyvin pitkä ja monitahoinen prosessi, joka kesti lähes 15 vuotta.

Sukuneuvoston kokouksessa 10.3.1973 Tampereella annettiin lehtori **Eero Vesteriselle** valtuus ryhtyä kokoamaan sukutietoja sukukirjan aikaansaamiseksi. Eero Vesterinen ryhtyi toimeen lähettämällä 700 kyselykirjettä lähinnä puhelinluetteloista keräämiensä osoitteiden perusteella. Myös eräät muut sukuneuvoston jäsenet lähettivät kyselykirjeitä tai osallistuivat sukutietojen keräämiseen kirkonkirjoista, Valtionarkistosta ja muista virallisista lähteistä. Sukuseuran onnistui myös saada luettelo jokaisesta 1.1.1969 kirjoissa olleesta 2783 Vesterisestä Suomen 198 eri pitäjässä. Eero Vesterinen lähetti vuonna 1974 tiedusteluja myös USA:ssa Floridassa ja Michiganissa ilmestyviin suomalaisiin sanomalehtiin saadakseen tietoja amerikansuomalaisista Vesterisistä.

Myös tiedotuksesta huolehdittiin: 16.5.1974 ilmestyi Keskisuomalaisessa artikkeli, joka oli otsikoitu "4400 Vesterisen sukukunnan jäsentä kortistoituu".

Käsikirjoitus valmistui 1970-luvun loppupuolella. Sukukirjahankkeen toteuttamiseksi haettiin myös valtion apurahaa, jota kuitenkin ei myönnetty.

Eero Vesterinen esitteli sukukirjan käsikirjoituksen sukuneuvoston kokouksessa 22.4.1979 Tampereella. Tässä kokouksessa perustettiin toimikunta sukukirjan painattamiseksi. Asia ei edennyt toivotulla tavalla, sillä varoista oli pulaa. Haluttiin myös muokata tekstiä, mutta tähän ei löytynyt tekijää, sillä Eero Vesterinen kuoli elokuussa 1979. Käsikirjoitus oli professori T. J. Voipion arvioitavana vuonna 1982. Raportissaan hän sanoi käsikirjoituksen olevan ainutlaatuinen siinä käytetyn systematiikan vuoksi.

Painatustoimikunta, johon kuului **Terttu Vuori** (Eero Vesterisen tytär), **Jorma Vesterinen** ja **Raimo A. Vesterinen**, kohtasi heti ylivoimaisia esteitä, koska apuraha-anomukseen ei saatu myönteistä vastausta eikä sukuseuralla ollut painattamiseen tarvittavia varoja.

Kului vuosia, kunnes vihdoinkin 25.11.1984 Jorma Vesterinen toi kaksi valokopionippua, jotka oli saatu aikaan uutta tekniikkaa käyttäen tekstinkäsittelylaitteella. Vieläkin vierähti aikaa, sillä vuonna 1985 sukuneuvosto päätti ottaa lisää A4-kopioita käsikirjoituksesta ja kierrättää niitä suvun piirissä mahdollisten virheiden korjaamiseksi. Rahoitus näytti edelleen synkältä.

Sukuneuvosto päätti 29.6.1985 lisätä käsikirjoitukseen esipuheen, jonka sai tehtäväkseen Terttu Vuori. Vielä 13.4.1986 kokouksessa keskusteltiin kirjan esipuheesta, mutta samassa kokouksessa päätettiin jo sukukirjan kansien väristä.

Joulukuussa 1986 silloinen sukuneuvosto oli vihdoinkin ratkaissut rahoitusongelman pyytämällä sukukokoukselta valtuuksia ennakkoperintään. Lopultakin päästiin tekemään sopimus kirjan painamiseksi.

Helmikuun 21 päivänä 1987 Vammalan kirjapaino Oy:n kanssa tehdyllä sopimuksella päätettiin ottaa 300 kappaleen nidottu painos. Kirjan hinnaksi päätettiin 80 markkaa. Hankkeen rahoituksen varmistamiseksi oli sukuneuvostolle myönnetty oikeus ottaa 10.000 markan laina. Lainaa ei kuitenkaan tarvittu, koska kirjaa myytiin jo ennakkotilauksien perusteella runsaasti.

Vesteristen sukukirjasta tuli hetkessä myyntimenestys, mikä pakotti ottamaan toisen, 100 kirjan painoksen. Lisäksi tilattiin 20 kirjan painos, joka kirjapainossa sidottiin erityisiin juhlakansiin. Eila Sunellin 28.11.1987 tekemän ehdotuksen mukaan juhlakansiin sidottua painosta käytettäisiin huomionosoituksina ansioituneille sukuseuran jäsenille.

Kirja olisi varmaan valmistunut aikaisemmin, jos sukuseurasta olisi löytynyt selvänäkijä, joka olisi nähnyt tulevaisuuteen. Rahahuolia ei näyttänyt olevankaan, koska lisäpainoskin myytiin loppuun parissa vuodessa. Sukukirjasta tässä muodossaan ei lukuisista tiedusteluista huolimatta kuitenkaan enää haluttu ottaa uusintapainosta, koska kirjassa olevat tiedot olivat pitkästä prosessista johtuen ehtineet jo osittain vanhentua ja puutteita ja korjauksien tarvetta oli havaittu runsaasti. Sukukirjahankkeen toteutuminen kesti siis alkuvaiheistaan lukien kaikkiaan 14 vuotta, käsikirjoituksen valmistumisesta kahdeksan vuotta. Suurtyön käynnistänyt Eero Vesterinen ei koskaan valitettavasti ehtinyt nähdä työtään painettuna.

Sukukirja 1994

Koska sukukirjasta tehtiin jatkuvasti tiedusteluja ja sen saattamista ajantasalle toivottiin aina jäsenistön kohdatessa, sukuneuvosto päätti lopullisesti vuonna 1992 toimittaa uuden täydennetyn sukukirjan. Asiasta kerrottiin vuoden 1992 sukukokouksessa ja Vesteristen Viestissä nro 2 julkaistiin ilmoitus, jossa toivottiin suvun jäsenten lähettävän havaitsemansa korjaukset ja täydennykset sukuseuran sihteerielle 30.9.1993 mennessä. Kirjeitä ja soittoja tulikin yhteensä noin 60.

Vanhasta sukukirjasta puuttui usean henkilön kohdalta tieto vanhemmista. Sukuneuvosto päätti selvittää nämä tiedot ainakin 1900-luvun osalta. Satakunta puuttuvaa isän (tai äidin) nimeä saatiinkin selville pyytämällä virkatodistus sukututkimusta varten syntymäpaikan kirkkoherranvirastosta. Samalla selvisi myös parisenkymmentä puuttuvaa tietoa 1800-luvulla eläneiden vanhemmista sekä paljon muita tietoja esim. sisaruksista.

Voimassaoleva henkilörekisterilaki olisi estänyt kirjan julkaisemisen uudistuksessa muodossaan. Onneksi kuitenkin henkilörekisterilain muutos, jossa lievennettiin henkilörekisterien julkaisukieltä juuri sukututkimusta koskevilta osilta, tuli eduskunnan käsittelyyn joulukuussa 1993 ja laki hyväksyttiin 15.4.1994.

Täydennysten ja korjausten lisäksi uuden kirjan luettavuuteen ja ulkoasuun kiinnitettiin erityistä huomiota. Liitteeksi päätettiin ottaa Sota-arkistosta kerätyt tiedot talvi- ja jatkosodassa kuolleista 70 Vesterisestä, sukututkimuksen osoitetietoja sekä sukuseuran säännöt.

Omana kohtanaan uudessa sukukirjassa on esitetty lähes 6200 Vesteristä, mikä on noin 680 enemmän kuin vanhassa sukukirjassa.

Kirjan toimittaja, sukuseuran sihteeri **Justiina Westerinen** kirjoitti kirjan tekstin atk-tiedostoksi levykkeille WP-tekstinkäsittelyohjelmalla, joten tietojen ajantasalle saattaminen käy tulevaisuudessa helposti.

Kirja painettiin Vammalan kirjapainossa ja se valmistui juuri sopivasti ennen kesäkuun 1994 sukukokousta. Kirjasta tehtiin kovakantinen eli sidottu, jotta se kestäisi paremmin käytössä.

Painoksen suuruus oli 500 kpl ja hinnaksi muodostui 140 mk/kpl.

4.2.2. Muut julkaisut

Sukuseuran perustaminen herätti vilkkaan julkaisutoiminnan, joka kohdistui ennenkaikkea suvun varhaisvaiheiden kuvaamiseen. Ensimmäisellä toimikaudella 1968-69 ilmestyi kolme julkaisua.

Julkaisuista aiheutuvat kustannukset voitiin kattaa suurelta osin kauppaneuvos **Arvo Vesterisen** antaman taloudellisen tuen turvin. Hän kustansi kolme ensimmäistä julkaisua. Tämän lisäksi julkaisuista aiheutuvia kustannuksia on katettu vapaaehtoisin maksuin ja ainajäsenyyksiä myyden.

Tähän mennessä sukuseuran julkaisutoiminta on ollut seuraavaa:

- Nro 1: **Heikki O. Vesterinen:** Nimihistoriallinen tutkielma Vesterinen-nimestä. Julkaisu käsittelee suvun vaiheita 1540-luvulta arkistomateriaalin ja perimätiedon pohjalta. 1968.
- Nro 2: **Eero Vesterinen:** Polvesta polveen. Tietoa rautalampelais-suonenjokelaisen sukuhaaran kantaisista. Tampere 1969.
- Nro 3: **Heikki O. Vesterinen:** Äyräpään Vesteriset 1543-1650 (moniste). 1969.
- Nro 4: **Heikki O. Vesterinen:** Kahdeksantoista sukupolvea (moniste).
- Nro 5: **Eero Vesterinen:** Vesteristen sukukirja. Väestörekistereihin perustuva sukuselvitys ensimmäisestä tunnetusta kantaisästä tähän päivään. Vammala 1987.
- Nro 6: **Arvo Vesterinen, Heikki O. Vesterinen, Eero Vesterinen & Heikki J. Vesterinen:** Sylvesteristä Vesteriseen. Neljä artikkelia Vesteristen suvun varhaisvaiheista.
- Nro 7: **Justiina Westerinen (toim.):** Vesteristen sukukirja 1994. Muokattu ja suuresti täydennetty painos ensimmäisestä sukukirjasta. Vammala 1994.
- Nro 8: **Hans Molander, Jaakko Vesterinen & Justiina Westerinen:** Vesteristen sukuseura ry:n 25-vuotishistoriikki. Helsinki 1996.

Lisäksi sukuneuvosto on halunnut parantaa tiedottamista ja yhteishengen ylläpitoa jäsenistöön päin aloittamalla Vesteristen Viesti -nimisen sanomalehden julkaisemisen. Lehden on tarkoitus ilmestyä ainakin sukukokousten väli vuosina, mahdollisesti useamminkin. Ensimmäinen lehti julkaistiin 6.6.1991, toinen 28.5.1993 ja kolmas 3.11.1994.

Lehden nimiökuvan laati äänitarkkailija **Jorma Vesterinen** Vantaalta. Lehden painosmäärä on ollut noin 500 kappaletta ja sitä on postitettu kaikkien jäsenten, eräiden kirjastojen ja yhdistysten lisäksi myös muille halukkaille niin paljon kuin on riittänyt.

4.3. Sukutunnukset

4.3.1. Yleistä

Ylimääräisessä sukukokouksessa 29.6.1969 päätettiin järjestää kilpailu sukutunnuksesta. Viiden osanottajan 27 ehdotuksesta valittiin ensimmäisessä varsinaisessa sukukokouksessa Salossa 27.6.1970 **Heikki Vesterisen** ehdotus "Ukki I", joka Rautalammin sukukokouksessa 30.7.1972 esiteltiin Suomen Heraldisen Seuran hyväksymänä.

Sanomalehti Etelä-Suomi huomioi tämän 2.7.1970 otsikoidessaan sukukokouksesta kertovan artikkelinsa "Sukutunnus Vesterisille". Sukutunnus muodostuu kolmesta päällekkäisestä V-kirjaimesta, jotka kuvaavat suvun kolmea varhain eronnutta haaraa sekä esiintymisen valta-alueita: Karjalan kannasta, Savoia ja Helsinkiä.

Suomen Heraldisen Seuran kirjeessä, joka on päivätty 20.6.1972 todetaan mm. seuraavaa: "Vaakuna kuvioineen on selvä ja yksinkertainen muistuttaen lähinnä puumerkkivaakunoita". Liitteenä 1. on sukuseuran em. seuralta saama todistus vuodelta 1973 vaakunan merkitsemisestä rekisteriin.

4.3.2. Rintamerkki

Hopeisesta rintamerkistä on ensimmäiseksi tehnyt esityksen taiteilija **Jukka Vesterinen** sukuneuvoston kokouksessa 12.11.1972. Rintamerkkiasia on ollut esillä vuosien varrella lukuisissa sukuneuvoston kokouksissa, mutta vasta 1990 uudelleen virinneet hankkeet tuottivat tuloksen ja vuoden 1992 keväällä valmistuivat ensimmäiset rintamerkit.

Rintamerkkejä tilattiin aluksi 115 hopeista ja 25 kultaista merkkiä. Hopeinen rintamerkki on tarkoitettu yleiseen myyntiin sukuseuran jäsenille ja muillekin asiasta kiinnostuneille. Kultainen rintamerkki taas varataan erityiseksi huomionosoitukseksi sukuseuran toiminnassa ansioituneille.

Rintamerkin käyttömahdollisuuksien laajentamista on esitetty siten, että siitä voitaisiin muokata rinta- ja korvakoruja sekä sormuksia. Tämän asian käsittely on vielä kesken.

4.3.3. Sukuviiri

Sukuneuvoston kokouksessa Tampereella 26.1.1974 on hyväksytty **Eero Vesterisen** esitys Vesteristen sukuviiriksi: punaisella pohjalla on kolme puoliavointa, hopeanharmaata paperiarkkia allekkain symboloiden sukunimen V-kirjainta. Tampereen sukukokouksen 9.6.1974 pöytäkirjasta käy ilmi, että "pöytälippu" hyväksyttiin tuolloin käyttöön otettavaksi. Sukuneuvosto vahvisti kokouksessaan 15.2.1975 "Sukuseuran pöytälipun jakosäännöt", joiden perusteella lippuja on jakoarvoltaan kahdenlaisia:

- A-kappaleet ovat numeroituja, omistuslevyllä varustettuja ja niitä seuraa omistuskirja. A-kappaleita jaetaan sukuneuvoston päätöksellä ja vain erittäin arvokkaiden ansioiden perusteella.

- B-kappaleet ovat muuten samanlaisia kuin A-kappaleet, mutta ilman numeroa ja omistuskirjaa. B-kappaleita voivat sukuseuran jäsenet lunastaa sukuneuvoston vahvistamaa maksua vastaan.

Sukuviirejä on tilattu useaan otteeseen 30-50 kappaleen erissä tamperelaiselta Taitopaino Oy-nimiseltä yritykseltä.

4.3.4. Sukuryijy

Sukuryijyn Vesteriset saivat suhteellisen myöhään. Aloitteen ryijyn valmistamiseksi lienee tehnyt **Kaija Oksanen** puheenjohtajakaudellaan ottamalla yhteyttä tekstiilitaiteilija **Jukka Vesteriseen**. Jukka Vesteristähän sukuseura oli jo aiemmin käyttänyt tunnustensa suunnittelussa.

Tekstiilitaiteilija Jukka Vesterinen esitteli sukuneuvoston kokouksessa 19.3.1988 ehdotuksensa sukuryijystä "Multaa ja hopeaa". Ryijyssä toistuivat Vesterisille tutut kolme V-kirjainta lisätynä 1500-luvulla eläneen Matti Vesterisen punaisella puumerkillä valkoisen, harmaan ja mustan sävyttämällä pohjalla. Ryijyn koko on 108 x 130 cm (katso kansikuva).

Kokous hyväksyi ryijymallin ja päätti teettää ensimmäisen ryijyn 20-vuotisjuhlakokoukseen Rautalammille 1988. Sukuryijyn teettämisestä huolehti tuolloinen sukuseuran puheenjohtaja Kaija Oksanen.

Sukuryijyn malleja ja valmistusohjeita myytiin jo juhla kokouksen yhteydessä useita kymmeniä kappaleita. Ryijyn on voinut kutoa itse tai teettää lahtelaisen Helmi Vuorelma Oy:n langoista.

Sukuryijystä on valmistettu myös pienempi, kaupunkiasuntoihinkin sopiva malli, kooltaan 2/3 isosta ryijystä.

5. SUKUKOKOUSTEN OSANOTTO

5.1. Alun innostus

Kiinnostus sukuseuran toimintaan johti siihen, että jo vuoden päästä perustamisestaan sukuseura päätti kokoontua ylimääräiseen kokoukseen Laukaalle 29.6.1969. Läsnä oli useiden tietojen mukaan lähes 200 jäsentä, mutta viralliseen osanottajalistaan kirjoitti nimensä 82 henkilöä. Sukujuhlan ohjelmassa oli mm. laaja museoalueen esittely, käynnit sankarivainajain ja Karjalaan jääneiden vainajain sekä ministeri Vihtori Vesterisen haudalla. Tervehdyspuheen piti kunnanvaltuuston puheenjohtaja **Paavo Vesterinen** ja juhlapuheen kansakouluntarkastaja **Lauri Vesterinen**. Opiskelija **Ilmari Vesterisen** kirjoittaman juhlarunon esitti maisteri **Irma Peiponen**. Kokouksen keskeinen virallinen asia oli luonnollisesti sukuseuran sääntöjen hyväksyminen. Esillä oli myös kysymys sukutunnuksen aikaansaamisesta, mikä päätettiin toteuttaa sukutunnuksen suunnittelukilpailulla. Kokouksen kulusta ilmestyi jälleen myös lehtiartikkeleita.

Ensimmäiseen sääntömääräiseen sukukokoukseensa sukuseura kokoontui 27.6.1970 Saloon. Sanomalehti Etelä-Suomi selosti kokouksen kulkua 2.7.1970. Kokoukseen osallistui 77 jäsentä. Sukuseuran jäsenmäärä oli ensimmäisen toimikauden päättyessä noin 100 henkeä.

Toinen sääntömääräinen sukkokokus pidettiin Rautalammin urheilutalolla 30.7.1972. Kokoukseen osallistui 41 seuran jäsentä.

Kolmanteen sukkokoukukseen kokoonnuttiin 9.6.1974 Tampereelle 63 jäsenen voimin. Kokouspaikkana oli Suomalainen klubi. Myös seuraava sukkokokus 12.6.1976 pidettiin Tampereella. Paikalla oli 46 jäsentä.

5.2. Keskivälin taantuminen

Viides sääntömääräinen sukkokokus pidettiin Kotkassa 1.-2.7.1978. Kokous oli samalla seuran 10-vuotisjuhlakokous. Paikalla oli kuitenkin vain 28 jäsentä osallistumassa kaksipäiväiseen ohjelmalliseen kokoukseen. Kokous oli ajoitettu Kotkassa vietettävien meripäivien yhteyteen. Kokouksessa esitettiin sukuseuran seitsemänsivuinen 10-vuotishistoriikki, jonka olivat laatineet **Eero Vesterinen** ja **Terttu Vuori**. Sukkokouksen ja -juhlan osanottajien pienen lukumäärän vuoksi saatettiin esimerkiksi Kotkan kiertoajelu suorittaa muutamalla henkilöautolla.

Vuonna 1980 kokoonnuttiin sukkokoukseen syyskuun 27 päivänä Jyväskylään. Läsnä oli taaskin vain 27 jäsentä, vaikka sukuseuran jäsenmäärä kyseisenä toimintavuonna oli ollut noin 170 henkeä. Jyväskylä sai toimia myöskin seitsemännen sukkokouksen pitopaikkana vuonna 1982. Kokous pidettiin tuolloin lokakuun toisena päivänä. Kokouksen osanottajamäärä oli toistamiseen 27.

Kahdeksas sukkokokus pidettiin Helsingissä 25.11.1984 ravintoloitsija **Raimo V. Vesterisen** ravintola VPK:ssa, jossa oli läsnä 44 jäsentä.

Tampereella 14.12.1986 pidetyn yhdeksännen sukkokouksen osanottajamäärä oli todennäköisesti lähestyvän joulun takia poikkeuksellisen pieni: vain 12 henkilöä. Kokouksen pitopaikkana oli Hotelli Tampere.

Sukuseuran sääntöjen muuttaminen vaatii kahden sukkokouksen käsittelyn. Koska sukuseuran säännöt eivät olleet osoittautuneet kaikin puolin toimiviksi, kutsuttiin muutosprosessin nopeuttamiseksi koolle ylimääräinen sukkokokus vuonna 1987. Sääntöjä tarkistettiin myös erovuoroisen sukuneuvoston jäsenyyden osalta sekä päätettiin siirtää sukuseuran puheenjohtajavalinta sukkokouksen tehtäväksi. Ylimääräiseen sukkokoukseen 28.11.1987 Tampereella osallistui 17 jäsentä. Kokous pidettiin jälleen Hotelli Tampereessa.

5.3. Uusi nousu

5.3.1. Rautalampi 1988

Sukuseura kokoontui kymmenenteen sääntömääräiseen sukukokoukseensa Rautalammille 11.-12.6.1988, jolloin vietettiin myös sukuseuran perustamisen 20-vuotisjuhlaa. Juhlavuodeksi ilmestynyt sukukirja oli kasvattanut sukuseuran jäsenmäärän räjähdysnomaisesti 350 jäseneseen, kun se siihen saakka oli vakiintunut noin puolta pienemmäksi.

Ohjelma alkoi kiertoajelulla Vesterilän kylään, jossa tutustuttiin paikallisen sukututkijan, **Eino Hytösen** johdolla Vesterilän taloon, jolle paikalle Savon ensimmäinen Vesterinen, Olli, rakensi talonsa 1500-luvulla. Sieltä jatkettiin matkaa Kerkonjoensuuhun, jossa pysähdyttiin vanhalle myllylle nauttimaan yhteiset kahvit. Rautalammin kunnan matkailulautakunta oli järjestänyt oppaat kiertoajelulle ja näin osanottajat saivat monipuolisen kuvan suvun esi-isien asuinsijoilta. Ravintola Nuottamiehessä järjestetyn illanvieton yhteydessä esiteltiin tekstiilitaiteilija **Jukka Vesterisen** sukuseuralle suunnittelema ryijy.

Ensimmäisen päivän ohjelmaan osallistui monesta eri lähteestä saatujen arvioiden mukaan ainakin 300 henkeä.

Sunnuntaiaamuna laskettiin seppeleet sankarihaudoille sekä Delaware-muistomerkillä ja sen jälkeen osallistuttiin Rautalammin kirkossa pidettyyn Jumalanpalvelukseen.

Päiväjuhla ja sukukokous oli järjestetty Keskuskoululle, jossa oli läsnä edelleenkin noin 300 henkeä. Juhlapuheen piti kunnallisneuvos **Paavo Vesterinen**. Uusien sääntöjen mukaisesti sukukokous valitsi ensimmäistä kertaa puheenjohtajan. Valituksi tuli **Seppo Vesterinen** Järvelästä. Samoin sukuneuvostoon valittiin nyt 12 jäsentä, kun vanhojen sääntöjen mukaan jäseniä oli kahdeksan varsinaista ja seitsemän varajäsentä.

5.3.2. Viitasaari 1990

Sukuseura oli valinnut yhdenneksitoista sääntömääräisen sukukokouksensa pitopaikaksi Viitasaaren, jonne kokoonnuttiin 15.-16.6.1990. Tilaisuus oli Rautalammin kokouksen rohkaisemana päätetty pitää kaksipäiväisenä ja paikalle saapuikin jälleen lähes 200 osanottajaa.

Kiertoajelu suuntautui tällä kertaa Pietilän tilalle Keiteleenpohjaan, sieltä edelleen Juhani Ahon lohestuskoskena tunnetulle Huopanankoskelle ja päättyi lopuksi **Lyyli Vesterisen** emännöimälle Solisniemen museotilalle. Tämä mahtava Solisniemen tila oli pitkään ollut Vesterisen suvun hallussa. Tilan väljään pihapiiriin mahtuivat hyvin matkalaisia kuljettaneet kolme linja-autoa ja niitä seuranneet henkilöautot. Lopuksi kierrettiin Viitasaaren keskustaa.

Iltajuhlaa vietettiin hotelli Ruuponsaassa, jonne monet matkalaiset olivat varanneet majoituksensa. Ilta sujui yhteislaulun, tanssin ja aterioinnin merkeissä. Varainhankintaa toteutettiin paikallisten Vesteristen järjestämällä arpajaisilla.

Sunnuntaipäivän ohjelma alkoi osallistumisella Jumalanpalvelukseen Viitasaaren kirkossa. Tämän jälkeen laskettiin seppelä sankarihaudoille.

Sukujuhla ja -kokous oli järjestetty Koulukeskukseen. Juhlapuheen piti dosentti **Ervo Vesterinen**. Kokoustilaa koristivat viitasaarelaisten Vesteritäreiden käsityöt sekä **T.-H. Variksen** valokuvatyöt. Paikalla oli myös mahdollisuus ostaa sukuseuran eri julkaisuja sekä sukuviirejä ja sukuryijyn malleja.

5.3.3. Asikkala 1992

Vuoden 1992 sukukokous pidettiin Asikkalan Vääksyssä 6.-7. kesäkuuta. Osanottajia oli taas paikalla runsaasti yli 100 henkeä.

Kauniina kesäpäivänä kokoonnuttiin ensin Vääksyn kanavalaiturille, josta lähdettiin Päijänteelle laivaristeilylle m/s Suomettarella. Risteilyn yhteislaulun vetämisestä ja musiikista huolehti harmonikkataiteilija **Antti Luoto**, kuten iltatilaisuudessakin, joka vietettiin hotelli Tallukassa päivällisen, arpajaisten, tanssin ja yhteislaulun merkeissä. Ohjelmallisena osuutena esitettiin harmonikkataiteilija **Vili Vesterisen** henkilöhistoria.

Seuraavan päivän ohjelmassa oli lounas Vääksyn koulukeskuksessa ja ohjelmallinen juhla ja sukukokous koulun juhlasalissa. Juhlissa myönnettiin hopeinen rintamerkki kymmenelle sukuseuran toiminnassa ansioituneelle jäsenelle.

Juhlapuheen piti merenkulkuhallituksen pääjohtaja **Kyösti Vesterinen**. Rakennusinsinööri **Viljo Vesterinen** Kuusankoskelta esitteli omia esi-isiään koskevan sukututkimuksensa ja lahjoitti yhden kappaleen sitä sukuseuralle.

Päijät-Häme -lehdessä ilmestyi 11.6.1992 pitkä artikkeli Vesteristen sukukokouksesta.

6. JÄSENISTÖ

6.1. Jäsenmäärän kehitys

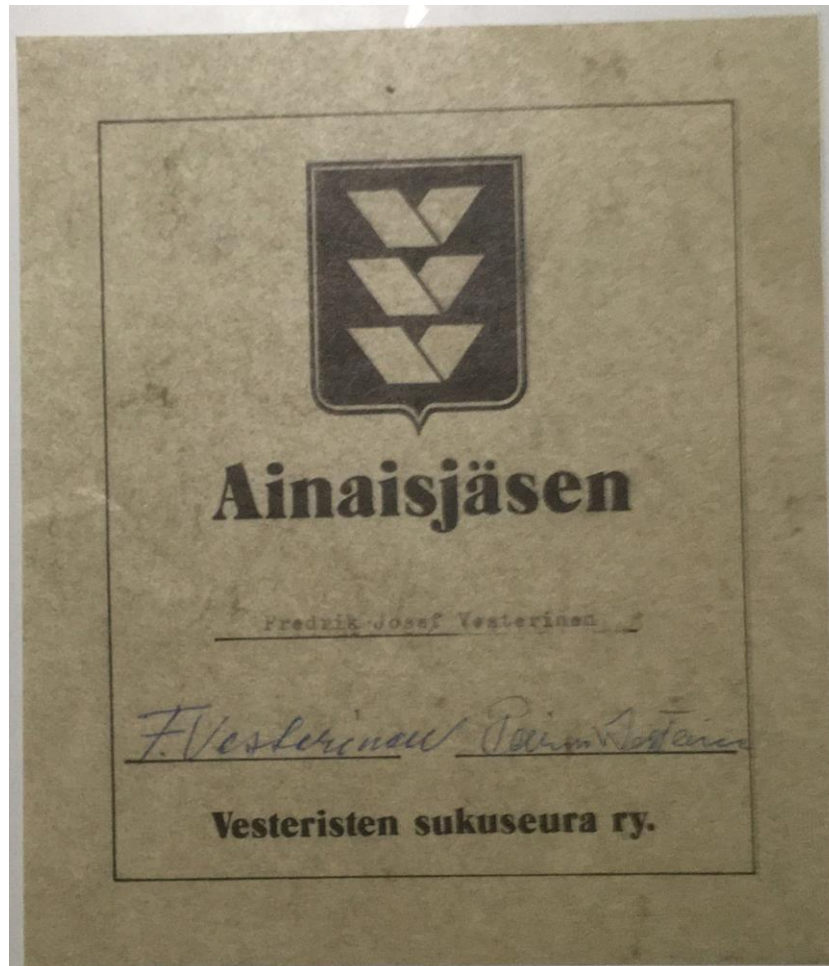
Sukuseura perustettiin 1968. Vuonna 1969 jäsenmäärä oli 120. Määrä kasvoi hiljalleen vuoteen 1980 saakka, jolloin jäseniä oli 192. Tämän jälkeen seurasi pientä laskua vuoteen 1986 asti. Vuonna 1987 alkoi uusi nousu ja 1988 raju kasvu: seuraan liittyi 180 uutta jäsentä, joka oli enemmän kuin entisten jäsenten määrä yhteensä. Siitä saakka jäsenmäärä on pysytellyt noin kolmessasadassa.

Jäsennumeroista on hyvä tietää se, että numerot 1-500 on varattu jäsenille, joiden sukunimi on Vesterinen. Nämä numerot eivät ole vielä kaikki käytössä. Numerosta 501 alkaen on jäsennumeroita jaettu henkilöille, joiden sukunimi on muu kuin Vesterinen. Tästä syystä sukuseuran jäseninä on henkilöitä, joiden jäsennumero on yli viidensadan, vaikka sukuseuran kokonaisjäsenmäärä on n. 300.

Väestörekisterikeskuksesta 27.4.1994 saadun tiedon mukaan Suomessa oli tuolloin elossa yhteensä 2771 Vesterinen tai Westerinen -nimistä henkilöä. Lisäksi tulevat avioliiton myötä nimensä vaihtaneet Vesterittäret.

6.2. Ainaisjäsenet

Sukuseuran ainaisjäseneksi voi liittyä kuka tahansa sukuseuran jäseneksi oikeutettu maksamalla 20-kertaisen vuosijäsenmaksun. Ainaisjäseneksi liittyvä saa sukuseuralta todistuksen, josta alla on mallina sukuseuran ensimmäisen puheenjohtajan, **Fredrik Vesterisen** saama.

Seuraavalla sivulla on lueteltu sukuseuran ainaisjäsenet liittymisvuoden mukaan. Osoitetieto on liittymävuodelta. Vuoden 1985 jälkeen sukuseuraan ei ole saatu lisää ainaisjäseniä.

1969

- nro 36 Heikki O. Vesterinen, Friisilä. Kuoli 16.6.1977.

1970

- nro 16 Hilja Vesterinen, Helsinki 53

1971

- nro 46 Jaakko O. Westerinen, Kuopio 10

1972

- nro 18 Eero Vesterinen, Tampere 23. Kuoli 22.8.1979.

- nro 27 Fredrik Vesterinen, Porvoo 10. Kuoli 5.2.1988.

1973

- nro 30 Helena Vesterinen, Tampere 23. Kuoli 1.2.1979.

- nro 40 Hillevi Vesterinen, Mikkeli 10

- nro 87 Raimo V. Vesterinen, Helsinki 94

- nro 209 Marja Vesterinen, Helsinki 10

- nro 210 Tuomas Vesterinen, Helsinki 15

- nro 527 Helmi Silvola, Helsinki 20

- nro 541 Terttu Vuori, Vammala

- nro 542 Lempi Vähälä, Helsinki 85. Kuoli 20.12.1977.

1974

- nro 12 Antti Vesterinen, Jyväskylä 10

- nro 51 Jorma Vesterinen, Vantaa 35

- nro 56 Kalevi Vesterinen, Kangasala

- nro 97 Seppo Vesterinen, Kuopio 40

- nro 212 Irja Vesterinen (Mörck), Helsinki 25

- nro 213 Tuulikki Vesterinen, Tampere 84

- nro 214 Nestor Vesterinen, Keitele

- nro 538 Aura Vierikko, Helsinki 20

- nro 549 Maija-Liisa Hytönen, Jyväskylä 10

- nro 550 Eeva-Riitta Järvinen, Jyväskylä 10

- nro 551 Hanna Saarinen, Jyväskylä 20

- nro 552 Leena Rinkinen, Jyväskylä 70

- nro 553 Taimi Suomalainen, Helsinki 10

1979

- nro 35 Heikki Vesterinen, Kotka. Kuoli 1.9.1992.

1980

- nro 62 Lauri Vesterinen, Helsinki

- nro 70 Mauno Vesterinen, Turku

1985

- nro 47 Jaakko Vesterinen, Helsinki

- nro 86 Raimo A. Vesterinen, Jyväskylän mlk

- nro 530 Eila Sunell, Tampere

- nro 582 Kaija Oksanen, Jyväskylä

7. SUKUSEURAN LUOTTAMUSHENKILÖT

7.1. Yleistä

Sukuseuran toimintaan aktiivisesti osaaottavien jäsenien määrä on ollut varsin pieni osa seuran koko jäsenmäärästä. Aikaisempina vuosina on välillä ollut vaikeuksia löytää henkilöitä aikaavieviin luottamustoimiin. Tällaisia toimia ovat varsinkin puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan tehtävät. Yleensä seura on saanut tehtäviin innostuneita, vuosikausia jaksavia jäseniä. Muitten luottamustoimien kestot ovat olleet lyhytaikaisia ja liittyneet yleensä johonkin tiettyyn projektiin.

Sukuseuran toiminnassa mukana olleet aktiivit ovat iältään yleensä olleet keski-ikäisiä ja sitä vanhempia, joskin viime vuosina sukuseuraan on ilahduttavasti liittynyt runsaasti nuorempaakin väkeä. Omien juurien tunteminen alkaa kiinnostaa myös kansainvälistyvää euronuorta.

7.2. Sukuneuvosto

Vesteristen sukuseuran sukuneuvostolla on seuran toiminnassa ollut hyvinkin suuri merkitys. Alkuaikojen suurta yleistä innostusta ja uhrautuvaa toimintaa lähinnä sukututkimuksen alueella seurasi hiljaisempi vaihe, jolloin seuran toiminta keskittyi lähinnä sukuneuvoston jäsenten harteille.

Sukuneuvoston jäseniä on vuosina 1968-94 valittu yhteensä 62 ja he ovat olleet toiminnassa mukana keskimäärin kuusi vuotta. Pisimpään sukuneuvoston jäsenenä ovat olleet seuraavat henkilöt:

- Jorma Vesterinen, Vantaa	23 vuotta
- Heikki Vesterinen, Kotka	21 vuotta
- Raimo A. Vesterinen, Jyväskylän mlk	21 vuotta
- Tauno Vesterinen, Lahti	17 vuotta
- Jaakko Vesterinen, Helsinki	16 vuotta
- Raimo V. Vesterinen, Helsinki	16 vuotta
- Fredrik Vesterinen, Porvoo	15 vuotta

Mainittakoon, että Jaakko Vesterinen on edelleen sukuneuvoston jäsen, joten hänen jäsenyysvuosiaan kertyy koko ajan lisää.

Jotkut neuvoston entiset jäsenet ovat muutaman vuoden tauon jälkeen palanneet uudelleen toimintaan mukaan.

Sukuneuvoston arkirutiinien lisäksi toimintaan kuuluvat sukukokousten järjestäminen, erilaisten julkaisujen toimittaminen, sukutunnusten kehittäminen (rintamerkit, viirit yms.), sukuseuran tunnetuksi tekeminen ja varojen keräys. Sukuneuvosto on toki tarvittaessa saanut apua esimerkiksi sukukokousten järjestämisessä sukukokouspaikkakunnan Vesterisiltä.

7.3. Kunniapuheenjohtajat

Yhdistystoiminnan luonteen mukaisesti sukuseura on nähnyt asiakseen kutsua itselleen kunniapuheenjohtajia. Näitä voi seuralla olla kerrallaan vain yksi. Ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksi valittiin Tampereella 22.4.1979 sukuseuran perustajajäseniin kuulunut ja pitkäaikainen puheenjohtaja **Fredrik Vesterinen** (30.10.1899-5.2.1988) Porvoosta. Tämänhetkinen seuran kunniapuheenjohtaja on **Seppo Vesterinen** (27.2.1939-) Järvelästä. Päätös asiasta tehtiin 25-vuotisjuhlakokouksessa 11.9.1993.

7.4. Kunniajäsenet

Tampereen kokouksessa vuonna 1979 valittiin kunniajäsen nro 1: ensimmäisen sukukirjan käsikirjoituksen laatija lehtori **Eero Vesterinen**. Kunniajäsen nro 2 on mm. pitkään sukuarkistonhoitajana toiminut **Eila Sunell** Tampereelta. Myös hänen nimityksensä päätettiin 25-vuotisjuhlakokouksessa 11.9.1993.

8. SUKUSEURAN TALOUS

8.1. Tilinpäätöstietoja

Sukuseuran pääasiallisena rahoituslähteenä ovat olleet jäsenmaksut. Muina tulonhankintalähteinä ovat olleet erilaisten sukutunnusten ja sukujulkaisujen myynti, mutta se on perustunut omakustannushintaan, mikä ensi sijassa on näkynyt tilinpäätöksessä kasvaneina numeroina - ei niinkään lisääntyneenä ylijäämänä. Ainoastaan sukukirja niin taloudellisena voimanponnistuksena kuin tuloa tuottaneen merkityksensä vuoksi poikkeaa edellämaitusta.

Jäsenmaksut ovat olleet varsin kohtuulliset. Ensimmäisen toimintakauden vahvistettu jäsenmaksu 5 markkaa ja liittymismaksu 1 markka vastaisivat vuoden 1993 rahassa noin 32 ja 6 markkaa.

Jonkin suosituksen sukutunnuksen aikaansaaminen on näkynyt lisääntyneinä tuloina kyseisenä vuonna. Tällaisia myyntimenestyksiä ovat olleet sukuviiri, sukuryijyn valmistuspiirustukset sekä rintamerkki.

Rautalammilla pidettyihin sukuseuran 20-vuotisjuhliin oli teetätetty Jukka Vesterisen suunnittelema sukuryijy. Valmistuskustannukset olivat nousseet 6040 markkaan. Säilytysvaikeuksien vuoksi ryijy pantiin myyntiin jo seuraavan, Viitasaarella 1990 pidetyn sukukokouksen yhteydessä. Huutokaupassa ryijystä saatiin 7000 markkaa. Kuriositeettinä mainittakoon, että sukuseura on alkuvuosina omistanut GESTETER-merkkisen monistuskoneen.

Tilinpäätöstietojen valossa sukuseuran talouden kehitys näyttää seuraavalta (lukuista on jätetty pennit pois):

VUOSI	TILI-TAPAH-TUMIA	TULOS-LASKELMA MK	INDEK-SOITU 1993 TA-SOON MK	TASEEN LOPPU-SUMMA MK
1974	55	4 552	18 617	895
1975	57	1 566	5 434	1 742
1976	12	1 335	4 045	1 840
1977	6	1 446	3 803	2 940
1978	4	1 480	3 625	4 240
1979	14	1 806	4 135	5 356
1980	17	1 842	3 776	6 470
1981	10	1 588	2 906	7 891
1982	19	2 341	3 909	9 166
1983	13	2 634	4 056	11 650
1984	19	3 525	5 076	13 520
1985	19	3 544	4 819	14 072
1986	12	2 653	3 475	16 036
1987	87	36 909	46 874	19 736
1988	114	24 029	29 075	19 736
1989	101	13 243	14 964	17 746
1990	117	13 961	14 938	20 020
1991	72	12 978	13 367	22 785
1992	87	31 254	31 254	34 953
1993	91	14 311	14 311	39 880

Tulot koostuvat pääosin jäsenmaksuista. Ryhmitellen tuotot viiden vuoden jaksoihin eri tulolähteittäin syntyy seuraava taulukko:

TULOT	1969-1973	1974-1978	1979-1983	1984-1988	1989-1993
Jäsenmaksut	3 494	7 388	7 980	16 540	50 560
Viirien myynti		2 050	900	850	8 990
Sukujulkaisujen myynti	498	10	245	2 985	1 130
Sukuryijyn piirustusten myynti				1 750	800
Rintamerkkien myynti					2 120
Sukukirjan myynti				37 591	

Kulut ovat koostuneet kokouskuluista, toimistotarvikkeista, postimaksuista sekä viirien ja sukujulkaisujen hankintamenoista. Kokouskulut ovat lähinnä olleet kokouspaikan vuokria tai vastaavia. Matkakustannusten korvauksia tai päivärahoja ei sukuneuvoston jäsenille ole suoritettu. Vuodesta 1988 lähtien on tavaksi tullut kustantaa sukuneuvoston kokoukseen osallistuville sukuneuvoston jäsenille lounas. Sitä ennen näyttää siltä, että sukuneuvoston kokouksissa on silloin tällöin kustannettu jäsenille kahvit, mikä samalla lienee kuitannut kokoushuonetilan vuokran, kuten myöhemmät lounaat. Vesteristen viestin (nro 1 ja 2) painatuskulut (500 kpl) ovat olleet 2200 mk lehteä kohden. Lehden postituskuluina on kirjattu 840 mk numeroa kohden.

8.2. Kirjanpitolavasta

Vaihto-omaisuutta, kuten viirejä, sukujulkaisuja ym. ei ole aktivoitu taseeseen. Erityistä kirjanpitoa myyntivarastostakaan ei ole pidetty. Poikkeuksen on muodostanut vain sukukirja, mikä on johtunut sen suuremmasta taloudellisesta merkityksestä. Rahaliikenne on kulkenut pääsääntöisesti postisiirtotilin kautta eikä mitään käteiskassaa ole ehkä alkuvuosia lukuunottamatta pidetty. Tämä selittää myyntivaraston kirjanpidon puuttumisen. Kaikkinaisten maksujen tuloutus on kulkenut postisiirtotilin kautta.

Käteisperintää on harrastettu vain sukukokousten yhteydessä. Tuolloin sukutunnuksia ja -julkaisuja koskeva myyntivarasto on luovutettu myynnistä huolehtivalle kuittausta vastaan ja tulotositteet on laatinut yleensä myyjä ja rahastonhoitaja yhdessä tai joku kolmas henkilö. Sukukokouksien yhteydessä järjestettyjen kotiseutukierrosten maksut on pyritty rahastamaan pääsylippuja käyttäen, jolloin tilitys on perustunut myytyjen lippujen lukumäärään. Kuitenkin, milloin sukukokouksen ja -juhlan järjestelyvastuu on kokonaisuudessaan tai pääosin ollut paikallisten voimien varassa, on järjestäjätaho tulouttanut sukuseuralle vain ylijäämän sen jälkeen, kun järjestelykulut on maksettu. Näin tapahtui esim. Viitasaarella 1990.

Edellä on pyritty valottamaan sitä, millä tasolla ja tarkkuudella sukuseuran taloudenhoito on järjestetty. Puutteena voitaneen pitää sitä, ettei vaihto-omaisuuden inventaariota ja sen edustamaa varallisuusarvoa ole aktivoitu taseeseen, kuten asian tietenkin tulisi olla.

3. Sukuseuran varallisuus

Tämän historiikin yhteyteen on katsottu aiheelliseksi inventoida sukuseuran tämänhetkinen (7.11.1994) vaihto-omaisuus. Se näyttää seuraavalta:

Sukujulkaisut (katso tarkemmin sivulta 7):

Nro 1	150 kpl
Nro 2	239 kpl
Nro 3	- kpl
Nro 4	- kpl
Nro 5	- kpl
Nro 6	140 kpl
Nro 7	416 kpl

Sukutunnukset:

1. Pöytäviiri	3 kpl
2. Sukuryijyn tekopiirustukset	39 kpl
3. Rintamerkit:	
- kultaiset	52 kpl
- hopeiset	26 kpl

Kun sukuseuran taseeseen ei sisälly mitään vaihto-omaisuutta kiinteästä omaisuudesta puhumattakaan, edustavat edellä kerrotut tasetiedot puhdasta rahoitusomaisuutta. Vuodesta 1983 lähtien tästä rahoitusomaisuudesta, mikä on noussut noin 40 000 mk:aan, on arviolta 2/3 siirretty parempikorkoisille pitkäaikaistileille. Korkotuotot ovat viime vuosina olleet noin 1000 mk vuodessa, mikä summa on sukuseuran taloudessa varsin merkittävä.

8.4. Poimintoja kirjanpidosta

Tilintarkastajien lausunnot ovat noudattaneet tavanomaista kaavaa. Muuta erityisempää niistä ei löydy kuin se, että vuoden 1983 osalta ilmoitetaan, ettei sukuneuvosto ole kokoontunut kertaakaan ja vuoden 1993 osalta huomautetaan niistä vaikeuksista, mitä rahalaitosten uudistettu atk-järjestelmä merkitsee maksajatietojen välittymisessä rahastonhoitajalle.

Tilivientien takana ei suurempaa dramatiikkaa näytä löytyvän. Tosin vuonna 1984 sukuneuvosto on kahvitellut kaksi kertaa, mutta maksu on suoritettu kolmasti. Näitä kahvitteluja koskevan tiliviennin yhteyteen on merkitty sana "kallis", jonka voinee tulkita joko tilintarkastajan huomautukseksi tai rahastonhoitajan asianmukaisen tarkkuuden ilmaukseksi.

Yksittäisistä tilivienneistä erottuvat lisäksi vuoden 1987 Eero O. Vesterisen sukukirjan painatustyön hinta 22 638 markkaa sekä lisäpainatustyö 4100 mk. Samaisen sukukirjan juhlakansisidonnasta on jouduttu erikseen maksamaan 5600 mk. Määriä voidaan pitää melko suurina, sillä vuoden 1994 sukukirjan painatuskulut nousivat kaikkiaan 35 192 markkaan, vaikka kirjaan tehtiin "juhlakannet" aikaisempien pahvikansien sijaan. Varsin arvokkaalta vaikuttaa myös sukuryijyn mallin monistustyö 1800 mk vuonna 1987.

Silmiinpistäväenä voitaneen lopuksi pitää sitä, ettei sukuseuran tilinpitoon näytä sisältyvän mitään merkittävämpiä sukututkimuskuluja. Suvun ja sukuseuran uutterimmat sukututkijat Heikki O. Vesterinen, Eero O. Vesterinen ja Fredrik Vesterinen lienevät suorittaneet "omasta pussista" harrastuksensa aiheuttamia kuluja. Myös kulukorvaukset sukuseuran toimihenkilöille ovat harvinaisia: erityistapauksissa on hyväksytty puhelin- tai postikuluja. Sukuseuratoiminta näyttääkin olevan harrastus siinä, missä joku muukin ja sen aiheuttamat kohtuulliset kulut ollaan valmiita maksamaan itse. Tätä panostusta ei tule unohtaa arvioitaessa sukuseuran saavutuksia.

8.5. Jäsenmaksut

Vuodesta 1968 vuoteen 1975 saakka sukuseuran jäsenmaksu oli viisi markkaa vuodessa. Lisäksi uusilta jäseniltä kerättiin yhden markan liittymismaksu. Vuodesta 1975 vuoteen 1982 jäsenmaksun suuruus oli 10 markkaa ja liittymismaksu poistettiin.

Vuonna 1983 jäsenmaksu nousi 20 markkaan, vuonna 1989 30 markkaan ja vuodesta 1991 lähtien se on ollut 40 markkaa. Ainaisjäseneksi liittyvä on maksanut 20-kertaisen jäsenmaksun.

Suomen Heraldinen Seura

on

Vesteristen sukuseura ry:n
hakemuksesta numerolla 57 merkinnyt
rekisteriinsä

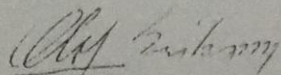
Vesteristen sukuseura ry:n
VAAKUNAN

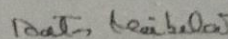
jonka vaakunaselitys on:

*Mustassa kentässä kolme puoliavointa,
V-kirjaimen muotoista, hopeista paperi-
arkkia, alakkain.*

Helsinki 5. päivänä huhtikuuta 1973

SUOMEN HERALDINEN SEURA

Puhemies

Kirjuri